

Introduksjon til Kolosserbrevet – Kol 1:1-2

Fire forhold en må være klar over for å kunne forstå Kolosserbrevet:

1) **Forfatteren** – Paulus, ved Guds vilje Kristi Jesu apostel, og vår bror Timoteus (v. 1).

- Hebreer født av hebreere, og dedikert fariseer (Fil 3:5). Blitt opplært ved Gamaliels føtter (Apgj. 22:3).
- Ivrig motstander og forfølger av Kristne (les f.eks. Paulus` forsvarstale i Apgj 26:2-23)
- Radikal omvendning på vegen til Damaskus (Apgj. 9:1-19).
- Ble hedningenes apostel (Apgj 11:13). Han var den siste som ble utnevnt som Kristi Jesu Apostel (1. Kor 15:8-9, Kol 1:25).
- Skrev sine kanoniske brev under inspirasjon av Den Hellige Ånd. Hans brev er ikke «bare Paulus sin mening», men Guds Fullkomne Ord (1:1, 2. Tim 3:16, 2. Pet 3:15-16).
- Var 3 år i Efesus på sin 3. misjonsreise (Apgj. 20:31). I 2 av disse årene underviste han daglig i Tyrannus` skole, slik at alle som bodde i Asia fikk høre Herrens ord, både jøder og grekere (Apgj. 19:9-10).
- **Epafras** trolig en som kom til tro og ble opplært av Paulus da han underviste i Efesus.
- Paulus hadde ikke selv besøkt forsamlingen i Kolossæ (Kol 2:1), men han hadde vært mentor for Epafras, og hadde et overordnet pastoralt ansvar for forsamlingen.
- Satt i fengsel i Rom (hans første fangenskap) da Epafras kom med rapport fra Kolossæ.
- Kolosserbrevet er en respons på den rapporten han fikk.

2) **Forsamlingen** – Til de hellige og troende brødre i Kristus i Kolossæ (v. 2a).

- Kolossæ ligger i Lykus dalen i Frygia, et landskap som tilhørte den romerske provinsen Asia (i dagens Tyrkia).
- Hovedveien fra Efesus til Mesopotamia gikk tidligere gjennom Kolossæ, men i Paulus` tid, hadde veien blitt omdirigert gjennom Laodikea, som resulterte i at Kolossæ møtte nedgangstider samtidig som at Laodikea og Hierapolis blomstret.
- Befolkningen bestod primært av hedninger, men byen hadde også en vesentlig andel Jøder som var avstamminger fra Jødene som flyttet dit under regimet til Antiokus den store (223 – 187 f.Kr.).
- Menigheten plantet av **Epafras** (nevnt i 1:7, 4:12, Filem 24), som sannsynligvis også plantet menighetene i Laodikea og Hierapolis (4:13).
- Menigheten møttes ofte (og kanskje alltid) i hjemmet til **Filemon** (Filem 2).
- En sentral skikkelse i forsamlingen var **Arkippus**, som sannsynligvis var Filemons sønn (4:17, Filem 2).
- **Tykikus** hadde ansvar for å frakte med seg Kolosserbrevet, brevet til Filemon, samt den rømte (og frelste) fangen **Onesimus** tilbake til Filemon og menigheten i Kolossæ (4:7-9).

3) **Foranledningen** – Hva var det Epafras rapporterte til Paulus?

- Forsamlingen var i utgangspunktet en sunn forsamling, grunnfestet i troen på Kristus, full av kjærlighet til hverandre, og med et fastsatt håp i himmelen (1:4-5).
- Vranglære hadde begynt å få innpass i forsamlingen. Vranglærens kjerne var som følger:
Kristus er et fantastisk utgangspunkt, men.... det finnes noe mer som kan gi deg:

- a) Dypere **FYLDE** i din åndelige opplevelse.
- b) Større **FRIHET** enn det Kristus alene kan gi.

De som kom med vranglære presenterte en mindreverdig Kristus, og på grunn av en feil fremstilling av Kristus, så ble også veien til frelse og åndelig fullkommenhet feil. Dette resulterte bl.a. i loviskhet.

- Paulus skriver Kolosserbrevet for å 1) demonstrere at Kristus er tilstrekkelig, og 2) beskrive «**Den troendes union med Kristus, og det liv som burde følge av denne unionen.**»

4) **Fundamentet** – Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far (v. 2b).

- Standard hilsen Paulus bruker i alle sine 13 brev. Består av det tradisjonelle greske ordet for nåde (χάρις «charis»), og det greske ordet for fred (εἰρήνη «eirenè»), som er oversettelsen av den tradisjonelle Hebraiske hilsenen «Shalom». Hilsenen inneholder fundamentet for den kristne tro: Nåde som blir gitt til mennesket (som er mulig gjennom Jesu stedfortredende liv og død), slik at det kan ha fred med Gud. Uten at en mottar *nåde* fra Gud, kan en aldri ha *fred* med Han.

Selvstudie til uke 2 – Kol 1:3-8

- 1) Les igjennom hele Kolosserbrevet.

Les sakte igjennom Kol 1:3-8 (gjør dette gjerne flere ganger i løpet av uken)

- 2) Hvilke tre ting (og det er mulig du kan finne flere enn tre) er det Paulus takker for i denne bønningen?

i)

ii)

iii)

- 3) Les også Paulus sin bønn i 1. Tess 1:2-10. Hvilke likheter ser du mellom denne bønningen og bønningen i Kolosserne 1:3-8? Er det noen temaer som går igjen? I så fall, hvilke?

-
-
-
-
-
-

- 4) Hvorfor tror du at Paulus forteller menigheten i Kolossæ hva han takker Gud for? Er ikke det en sak mellom Han og Gud....?

- 5) Hvorfor er det Gud som mottar Paulus sin takk? Er det ikke tross alt Kolosserne som har gjort disse prisverdige gjerningene som Paulus takker for...?

- 6) Paulus sin bønn er i hovedsak en takkebønn til Gud. Dette er et mønster som går igjen når en leser de fleste av Paulus sine bønner i Bibelen.

i) Er takk og takknemlighet noe som preger ditt bønneliv?

ii) Hvis ja, hvorfor? Hvis nei, hva tror du er grunnen til det?

- 7) Hva kan vi lære av måten Paulus ber på? Er det noen ting som skiller seg ut når du sammenligner måten du ber på, med måten Paulus ber på?